

тѣмничарь, то есть, на него въ рѣжж е было прѣдано бѣсовское ѡзбище. Той е отварялъ и затварялъ и извлячалъ е отъ тѣмницъ прѣди тры дны уже умършая тѣлеса, и запращали сжгы на гнойща отъ гдѣ боголюбивы християны пощѣмъ отай сжгы зѣмали и сжгы погрѣбвали! а многы сжгы погрѣбвали гаргы и пси. Той е бѣсилъ и клалъ, или на коль забивалъ, или на желѣзны куку укачвалъ усжденія на смърть, кое всякый днь ся случвало; понеже тогданшая усжда е была твърдѣ кратка и лесна за християны. Безъ никакво испытванье, безъ никаква доказательства, само съ лжовно-свидѣтельство единого турскаго сегменина (пандура), или чиновника, или общѣ коего и да е турчина и турскаго Цыганина, изрѣквалъ е абие управитель, и безъ да види многожды обвиняемаго: „Асжнъ“ или „Кесинъ Гяуру!“ то есть, убѣсете, или заколѣте невѣрника! и то абие ся е извршвало. Послѣ Кадія е писалъ лжливый илямъ (сетенца) и казвалъ е какъ то му е дохождало на умъ. И то кой имъ е придирвалъ илямы! Лжа е на Турцы природна, а найпаче на тѣхны сждници Кадин; за то и постапжа е Българска пословица: „Турчинъ безъ лжж не быва, и калугерь безъ гозбж и притворность!“

Той кръвникъ паличникъ извождаше невиннжж жертвж отъ тѣмницъ, чловѣка свѣзана съ ржцы наопаки и развождаше го въ тѣржище прѣдъ християнскы лавкы (продавницы), сияше го удрящъ да клѣкни тамо, и почваше съ широкъ остръ ножъ, кого зъвѣхж *палюшъ*, отъ камъ врата да го удри и кѣлца, безъ да му отсѣква главж изеднаждъ! Бѣднй жзникъ пищѣше и выкаше страшно и жалостно отъ болѣсти! многы умирахж еще въ първое клѣкванье отъ страха. Послѣ кѣту му отсѣчеше главж, носеше ѡ кръвникъ отъ лавкж на лавкж и полагаше ѡ прѣдъ християны, и зѣмаше силомъ *Канъ-парасж* заплаата за кръвь! Тако обикаляше все тѣржище и глобѣше бѣдны Християны! А когда имаше да обѣси нѣкого си, водѣше го пакъ отъ лавкж на лавкж и искаше да го обѣси отъ облона (кюпенкъ) на християнскыя